

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 22.

Z KRAKOWA DNIA 17. MARCA 1813 Roku WE SRODĘ.

W numerze szym Gazety naszej była w. mianka o machinie rachunkowej wynalazku J. Pana Abrahama Szterna: oto jest rapport zdany oniey przez deputacyą Królewsko - Warszawskiego Towarzystwa przytaciot nauk, w dniu 3ctm Stycznia r. b. który odebrawszy, podaliśmy do wiadomości publiczney.

Składający deputacyą wyznaczoną do rozpoznania machiny arytmetyczney Pana Szterna, Obywatela z Hrubieszowa wyznania Moyżeszowego, przypatrzwszy się należyte powierzechownemu iey składowi i wewnętrznemu utożeniu, uczyniwszy przy tem wszelkie proby potrzebne do zapewnienia się o niezawodności wypadków; zdaia oniey następujący raport:

Machina ta w kształcie równoległobściana prostokotnego, w długości swojej trzema rzędami kótek iest podzielona. Z dwóch rzędów skrajnych, ieden przeznaczony iest na wypadki dodawania i mnożenia, drugi na wypadki odejmowania i dzielenia. W rzędzie średnim odbywa się działanie za pomocą obrotu korby, ze strony lewey w prawą. W tym też rzędzie

ustanawia się iedna z dwóch liczb wiadomych do zagadnienia wchodzących; druga zaś liczba wiadoma zostawia się w iednym z dwóch rzędów skrajnych, przeciwnym rzędowi temu, w którym się ma okazać wypadek. Wszystkie trzy rzędy przykryte są tabliczkami mającemi otwory. Tabliczki te w rzędach skrajnych mogą się posuwać we dwie strony przeciwe: posunięte w iedną stronę, otworami swoiemi okazują liczby będące wypadkiem dodawania i mnożenia; posunięte w stronę przeciwną, okazują wypadek odejmowania i dzielenia. W dzieleniu wypada iloraz i pozostała do dzielenia reszta; w mnożeniu głos dzwonka otrzega okonczonym działaniu.

Znaki liczebne wyryte są przy okręgach dwóch koł spóśrodkowych na tarczach, przykrytych tabliczkami. Liczby będące przy okręgu koła iednego okazują sumtę i iloczyn; przy okręgu koła drugiego różnicę i iloraz. W każdym rzędzie pierwsze kołko z prawey strony ma na tarczy swojej znaki liczebne na iedności, drugie na dziesiątki i t. d. Obrot korby porusza w średnim rzędzie pierwsze kołko zębate, będące w związku z wielu

Innem i kołkami rozmaicie, a zawsze do-
wcipnie z sobą połączonemi, aż do kołek
ośiatnionych, na których osi są osadzone tar-
cze ze znakami liczebnymi. Dalszy opis
wewnętrznego składu nie jest potrzebny,
zwłaszcza kiedy kolega Gutkowski, jeden
z Członków deputacyi zrobił oddzielny rap-
port o samym mechanizmie.

Po rozpoznaniu maszyny i odbyciu z
nią potrzebnych doświadczeń, pierwszym
staraniem deputacyi było porównać ma-
chinę, którą Pascal wynalazł. Lecz po
należytem rozważeniu tak całkowitego
składu, iako też wielu istotnych części,
deputacya znalazła mocne powody do
mniemania, że nietylko machina Pasca-
la nie służyła za wzor Panu Szternowi;
ale nawet podług wielkiego do prawdy
podobieństwa wcale mu nie była znajo-
mą. W roku 1725 zrobił w Paryżu inną
maszynę arytmetyczną, Pan de l'Epine, a
po nim inną znowu Pan Boitissendeau, o-
bie pochwalone przez akademią umiejęt-
ności jako prostsze i wygodniejsze nie
tylko od maszyny Pascala, lecz od wielu
innych później zrobionych. Ale deputa-
cya nie mając ich opisu, niemogła znie-
mi porównać maszyny Pana Szterna. Ro-
wnie także nie można było, w czasie zwa-
szcza tak krotkim, powziąć wiadomości
o podobnych maszynach znajdujących się
mogących w Niemczech, w Anglii i w in-
nych krajach, w których wszelkiego ro-
dzaju wynalazki równie są liczne, iak są
wysoce poważane. Deputacya zatem nie
mogąc w tey mierze uczynić zadosyć obo-
wiązkowi swojemu, musiała prześłać w
rapportcie swoim na uwagach ogólnych,
które nad maszyną tą pod względem ary-
tmetyki uważana poczyniła, i które są
następujące:

W arytmetyce. właściwie mówiąc,
dwa są tylko działania; liczenie, czyli
dodawanie po jedności i odliczanie, czyli
odejmowanie po jedności. Dodawanie jest
skroconym liczeniem; mnożenie skroco-
nem dodawaniem; odejmowanie skroco-
nem odliczaniem; dzielenie skroconym o-
dejmowaniem. W maszynie arytmetycz-
nej także dwa są tylko działania, doda-
wanie i odejmowanie. Mnożenie i dzie-
lenie są skroconym powtarzaniem dwóch
działań poprzedzających. W arytmetyce
odejmowanie i dzielenie są działami od-
wrotnemi dodawaniu i mnożeniu. W ma-
szynie odwrotność ta działań wydana jest
przez usuwanie tabliczek wedwie strony
odwrotne i przez to, że dla wypadku
dwóch drugich działań, jeden, a dla wy-
padku dwóch drugich działań drugi rząd
skrajny jest przeznaczony. Było w praw-
dzie początkową myślą Pana Szterna w
taki sposób urządzić maszynę, aby korba
dla dodawania i mnożenia obracała była
ze strony lewej w prawą, a dla odejmo-
wania i dzielenia ze strony prawej w le-
wą; coby jeszcze lepiej odwrotność tych
działań wyrażało; lecz myśl tę porzucił,
dla tey, iak twierdzi, przyczyny, że tym
sposobem przybyłaby dla działającego
nowa okoliczność wymagająca uwagi, w
którą stronę ma obracać korba, gdy tym
czasem głównym zamiarem Pana Szterna
było, iak to oświadcza w odezwie swojej
do Towarzystwa, natężenie uwagi zastąpić
siłami ciała.

W arytmetyce gdy jeden z czynników,
albo dzielnik, albo dzielna jest zerem, w
pierwszym przypadku iloczyn jest zero, w
drugim i trzecim iloraz jest ilością nie skoń-
czoną. W trzech tych przypadkach w ma-
szynie oprócz ruchu korby, wszystkie in-

na części albo zostają w zupełnym spoczynku, albo te tylko podlegają ruchowi, które nie dają żadnego wypadku. Można by w prawdzie na tarczach do 1000 znaków liczebnych przydać jedenasty znak ilości nieskonczonych i tak urządzić maszynę, aby i w tych przypadkach zupełnie zgodna była z arytmetyką; lecz przypadki te w rozwiązywaniu zagadnień potocznych, do jakich maszyna jest przeznaczona, trafić się nie mogą. Toż mówić o wypadkach ujemnych i ilościach nie wyznaczonych, które jak w zagadnieniach potocznych, tak i w maszynie miejsca nie mają.

Porównyując maszynę z tabliczkami Neppera, potrzeżemy, że sposób obchodzenia się z maszyną w każdym działaniu równie jest łatwy do poznania, jak sposób używania tabliczek. Wyszukanie i ułożenie tabliczek do mnożenia i dzielenia potrzebnych, odpowiada zupełnie ustanowieniu liczb na maszynie do działania wchodzących. Uwaga potrzebna do upatrzania kiedy się ukończyło dzielenie na maszynie, jest nie równie mniejsza, niż ta, którą mieć należy do upatrzania liczby odpowiadającej szukanemu ilorazowi za pomocą tabliczek: co nawet było powodem Nepperowi, że nie kontem w tej mierze z swojego wynalazku, w dalszych uśłowaniach poprawy, natrafił szczęśliwie na logarytmy. Tabliczki służą tylko do mnożenia i dzielenia; maszyna ma procz tego dodawanie i odejmowanie. W działaniach za pomocą tabliczek może się wcisnąć omyłka w dodawaniu i odejmowaniu; w maszynie omyłka miejsca mieć nie może, chyba w ten czas, kiedy albo maszyna jest fałszywie zrobiona, albo zepsuta. W mnożeniu za pomocą tabliczek,

częstkowe iloczyny przenoszą się osobno na papier, i potem się dodają sposobem zwyczajnym; w maszynie na głos dzwonka, działający przenosi na papier od razu całkowity iloczyn. Tabliczki wymagają uwagi takiej, jaką mieć potrzeba przy dodawaniu i odejmowaniu liczb sposobem zwyczajnym: w maszynie we wszystkich 4ch działaniach, siła ręki zastępuje miejsce uwagi. Lecz tabliczki służą do mnożenia i dzielenia liczb tak wielkich, jakie tylko być mogą; maszyna do liczb tak wielkich tylko, na jakie jest zrobiona. Tabliczki każdy sobie łatwo zrobić może; do zrobienia maszyny, a nawet jej naprawy w przypadku uszkodzenia, potrzeba biegłego artyficy. Tabliczki nie kosztują; maszyna wymaga znacznego kosztu. I te są trzy korzyści, które mają tabliczki nad maszyną: inne wszystkie są albo równe, albo na stronę maszyny.

W porównaniu z logarytmami, wypadłoby uczynić nie małe te same uwagi z matematycznymi odmianami, któreśmy dopiero wymienili z tym istotnym dodatkiem, że logarytmy wzięwszy miejsce tabliczkom, zostały powszechnie przyjęte; maszyna podług wszelkiego do prawdy podobieństwa, przez długi czas uważana tylko będzie jako ciekawość.

Mogłby kto jeszcze zarzucić; 1°. Ze mnożenie w maszynie często zabiera nie mało czasu, co zdarza się wtedy, gdy cyfry czynników są bliższe 900; 2°. Ze dodawanie jest tylko na dwa rzędy liczb; 3°. Ze liczby ilorazowe i ułamkowe tak często w zagadnieniach potocznych zdarzające się, nie mają w niej miejsca; 4°. Ze za zepsuciem się maszyny wypadki działań muszą być fałszywe; 5°. Ze maszyna ma miejsce uwagi całkowicie za-

ślępiąca, doprowadzona z czasem do takiej doskonałości, iżby mogła być powszechnie przyjętą, pod względem Pedagogii uważana, tęby przyniosła szkodę, iż przez nią zolałaby usuniętą z edukacji jedna znakomita sposobność rozwijania, wprawy i doskonalenia władz umysłowych, dążąca do tego, aby uczeń nabrał powoli nałogu mieć na wszystko tę usilną i nieprzerwaną bacność, której rachunki wymagają.

Na te i tym podobne zarzuty wieleby odpowiedzieć można; a wypadek byłby zawsze mniej więcej na stronę maszyny. Powiemy więc w krotkości: *1od* że w nowo robionej maszynie za umniejszeniem komplikacji w mechanizmie czas ma być znacznie skrócony; lubo i w teraźniejszym składzie mnożenie na maszynie mało co więcej zabiera czasu, niż to samo działanie za pomocą logarytmów; *2re*, że kiedy można dodać dwa rzędy, można ich dodać i więcej, do summy dwóch dodając rząd 3ci, potem 4ty i t. d.; *3cie*, że liczby ilorazkie mogą być zawsze obrotone na pojedyncze, a ułamki często na całkowite mniejszego gatunku; *4te*, że zarzut podległości zepsuciu spólny jest wszystkim maszynom; a sposoby na to są fundamentalna budowa maszyny, ostrożne z nią obchodzenie się i oddanie do naprawy. To tylko jest rzeczą istotnie nie dogodną, że uszkodzenie, przy takiej zwłaszcza komplikacji części, i ich wielości, może być tak małe, iż go nie łatwo dostrzedz można, a tem samem nie można być pewnym o dokładności wypadków. Próba przez działanie odwrotne nie byłaby dostateczną; gdyż te samo uszkodzenie, które by sprawiło fałszywy wypadek w mnożeniu, miałoby wpływ na fał-

szywy wypadek w dzieleniu. Wypadłoby więc albo często robić próbę na papierze sposobem zwyczajnym, albo też pomyśleć jakimby sposobem o dobroci maszyny i niezawodności wypadków, można być zapewnionym. Maszyna jednak Pana Szterna zrobiona po większej części z mosiądzu i żelaza, tę ma zaletę, że nie łatwo podpada zepsuciu: czego dowodem jest, iż nie tylko uszkodzoną nie zolała przez ustawiczne prawie doświadczenia ciekawych widzów; ale nawet przez gwałtowne z przypadku uderzenie zupełnie rozprzężona, w półgodziny przez niego złożona, na posiedzeniu wydziałowey dała wypadki nie zawodne.

W reszcie zarzut z Pedagogii lubo jest przeciwko potrzebie maszyny a nie przeciwko iey dobroci, i odpowiedź nań mogłaby mieć gdzie indziej miejsce, nie w raporcie niniejszym; powiedzieć jednak możemy, że niektóre z wymienionych uwag i zarzutów są takiej natury, iż powszechnego używania tej maszyny nie łatwo spodziewać się można: z drugiey strony pozostałaby zawsze nieskończona liczba zagadnień arytmetycznych, maszyną obiętymi być nie mogących, przy których rozwiązywaniu władze umysłowe miałyby dostateczną wprawę.

Deputacya zatem zwazając, że Pan Sztern pierwszy w kraju naszym zrobił maszynę arytmetyczną, zupełnie odpowiadającą zamiarowi swojemu w zaślapieniu natężenia umysłu siłami ciała; wnosi, ięśli się tak Królew. Towarzystwu zdawać będzie.

1od. Aby doniesienie o tej maszynie wraz z odezwą Pana Szterna do Towarzystwa, drukiem publiczności udzielone było;

ert. Aby Pan Sztern wybranym został za członka Korrespondującego Towarzystwa;

zcie. Aby Członki Towarzystwa wysokie urzędy w kraju piastujące, raczyły go wziąć w swoją opiekę, iak już tego dał przykład JW. Prezes Towarzystwa, który mu potrzebne koszta na zrobienie nowej maszyny wyliczył.

W Warszawie d. 3 Stycznia 1813.

Zgodność z oryginałem zaświadczam

L. Osinski,

Królów. Tow. Sekr.

Z Paryża d. 27 Lutego.

Onegdajsze luftrowanie woyska przez Cesarza (wyraża dzisieyszy Dziennik państwa) było co do liczby i postawy wojska naysięknieysze. Cesarz rozkazał jazdzie po iednym żołnierzu około siebie przeciągnąć, aby im się lepiej przypatrzył. J. C. K. Mość rozmawiał z wszystkimi dowódcami. Uważano, iż Cesarz zatrzymał się długo u iednego korpusu żandarmeryi, który iak mowią powrócił z Hiszpanii, gdzie okrył się sławą, i z wszystkimi officerami rozmawiał. Wszystkie korpusy przeciągając około Monarchy, okazywały okrzykami miłość swoją i zapal.

D. 21 b. m. Hrabia St. Sulpice, rządca pałacu w Fontainebleau, Baron Flahaut, Jenerał brygady i adjutant, wielu pułkownikow i prokuratorow wykonali przed Cesarzem przysięgę wierności.

D. 23 iadł Cesarz z Cesarzową śniadanie w kiosce, którą w przeszłej iesieni na terrassie Tuilleries nad wodą wyflawiono. Potem przydował na radzie flanu.

D. 24 polował Cesarz w lasku Bu-

łońskim. Napotkał tam popisowych z gminy Passy, którzy od losowania z Neuilly powracali. Znaydował się na ich czele prezydent gminy, który iak tylko posłrzegł Cesarza, uszykował ich na drodze: J. C. K. Mość raczył się zatrzymać i rozmawiał łaskawie z tą młodzieżą, która okrzykami radości wyraziła mu wdzięczność swoją. O godzinie wpół do trzeci powrócił, Cesarz przy radosnych okrzykach licznie zebranego ludu przez ogród Tuilleries do swego pałacu.

D. 25 oglądał Cesarz na placu Karuzelowym gwardyą Cesarską i kilka korpusow jazdy i piechoty.

We wtorek d. 2 Marca będzie udworu wielki ball, do którego czynią już przygotowania.

Ciała prawodawcze ukończyło d. 23 b. m. obiory do biur swoich i kommissy.

Monitor pod d. 25 b. m. ogłosił następujący rappert Kapitana fregaty Hortensyi do Ministra Morskiego, pod d. 15 Lutego z Brestu.

"Mam honor donieść JW. Panu, że fregaty Hortensya i Elba stanęły na kotwicach w porcie Brestenskim.

"Wypłynąłem d. 7 Grudnia przy dosyć piękney pogodzie z Bordeaux; ale iak tylko wyszedłem na wysokość morza, zaskoczył mnie wiatr przeciwny i dopiero po dwóch dniach przybyłem na wysokość Finisteru.

"D. 10 zabrałem trzechmasztowy Hiszpański statek, płynący z Montevideo Należał on do konwoiu z 40 żaglow żłozonego, który przez fregatę Jfigenią i inny woienny okręt prowadzony był do Kadyxu i innych portow morza śródziemnego. Konwoy ten rozpędzony był przez

burzą i może dostał się do Anglii. Po-
wyższy Hiszpański okręt oddzielony był
od niego przed 8 dniami. Nie wiedząc,
gdzie tego konwoju szukać, postanowiłem
czekać na niego pod przylądkiem S. Win-
centego, gdzie pewny bytem, że prędzey
flangę. W tem miejscu spodziewałem się,
że go napotkam.

"D. 14 Grudnia znajdując się na wy-
sokości Lizbony, powstał straszny wicher
zachodni. D. 16 Grudnia będąc w row-
ney szerokości przylądka S. Wincentego,
płynąłem za wiatrem, dla rozpoznania
brzegów i urzędnictwa mojej żeglugi. Wi-
cher ciągle jeszcze trwał, a morze bar-
dzo było wysokie. O godzinie 10 w wie-
czor uderzył batwan w przód Hortensyi,
połamał niektóre drzewa i roztopił ko-
ziół; musiano obrocić się za wiatrem, a-
by nieutrącić wszystkich masztów i powią-
zać połamane drzewa. D. 18 Elba zosta-
ła także z przodu uszkodzoną i utraciła
wielki swój maszt. Uszkodzenia nasze
tak były wielkie, iż niepodobna ich było na
otwartym morzu naprawić, a mianowicie
kozła Hortensyi; był bowiem zupełnie
strzaskany i podpora pod nim zlamana.
Nie można było żadnego żagla na przedni
maszt zaciągnąć, i gdyby wicher był ie-
szcze kilka dni potrwał, byłbym do cie-
śniny Gibraltarskiej zapędzony. W cza-
sie tej burzy zatrzymałem statek z Hawa-
ny, cukrem i kawą wyładowany. Nie
mogąc go dla wysokości morza moimi
ludźmi osadzić, kazałem mu pomiędzy moie-
mi fregatami razem płynąć i dopiero we
24 godzin posłałem nań morskiego kadeta
i kilku ludzi dla opanowania go, którego
maszty bardzo mi były potrzebne dla na-
prawienia moich fregat.

"D. 21 Grudnia odwrócił się wiatr

na północny zachód. Postanowiłem zatem
popłynąć pod brzegi Afrykańskie i opa-
nować którą z Angielskich posad dla na-
prawienia fregat J. C. K. Mei; zamierzyłem
sobie zawinąć do Sierra Leona. D. 25
płynąłem niedaleko wyspy Palma i mo-
głem razem rozebrać wyspę Ferro.

"D. 4 Stycznia znajdując się pod
9tym stopniem północney szerokości i
17tym zachodniey długości, zdawało mi
się, iż jestem niedaleko wysepów piasko-
wych. Wiatr zupełnie ustał. Kazałem za-
rzucić kotwice dla przenocowania. Zau-
dowaliśmy się na gruncie piaszczytym do
18 prętów wody między wyspami Bissagot,
Poison i Alkatras. Morze było czyste,
i jak gdyby w porcie. Cisza zdawała się
ze potrwa. Nie tracąc czasu postanowiłem
w tem miejscu naprawić fregaty. Z Hor-
tensyi zolkaty natychmiast żagle zdjęte, a
Elba stała pod żaglami, dla ścigania o-
krętów, jeżeliby nam się jakie pokazały.
Najaiutrz pokazała się Angielska galiota;
poszła przeciw niej Elba, opanowała ją
przyprowoziła na stanowisko nasze. W
czterech dniach była Hortensya zupełnie
naprawiona. Kozioł był jak najmocniej
z materiałów, któreśmy mieć mogli spo-
rządzony; wszelako wypadło oszczędzać
tego masztu.

"Kapitan Desrotours żądał odemnie
24 godzin czasu do naprawienia kozła El-
by, co miało się d. 5 zacząć. W wieczor
zaskoczył nas północno wschodni wiatr,
co pod tą sflerą jest rzeczą niezwycajną.
Obie fregaty zerwane z kotwic zostały,
i musieliśmy się bez naprawienia Elby u-
dadź pod żagle.

"D. 12 Stycznia mieliśmy pogodę i
morze było spokojne. Kapitan Desro-
tours prosił mnie o pozwolenie, aby mógł

się zatrzymać; kazał wszystkie żagle powiązać i pracował nad naprawą kozła. W wieczor doniosł mi, iż wszystko jest naprawione i za mną płynie. Obie fregaty poniosły od wichrow, osobliwie w wierzchnich częściach iako to linach, masztach i t. d. znaczne uszkodzenia. W takim położeniu najlepiej byłoby udać się do łagodney sfrey, to jest pod brzegi Gwinei; ale to znaczyłoby zapuścić się w puste kraie. Od Angielskiej galioty, którą zabraliśmy, gdyśmy na kotwicach stali, a która z Sierra Leona płynęła, dowiedziałem się, że Anglicy zupełnie zniszczyli handel w tej okolicy, pozabierali Portugalskie i Hiszpańskie statki, które tam podbrzeżny prowadziły handel, że w Sierra Leona iedna tylko galiota o 8 działach i ieden stary, trzechmasztowy Hiszpanom zabrany okręt znajdują się. Lud z ostatniego okrętu, iako też z zabranych Portugalskich odesłali do Brazylii. Płynąłem ślad dla krążenia około Kanaryjskich wysp, Madery i Azorskich.

"D. 19 Stycznia znajdując się na wysokości wysp Kanaryjskich, napotkałem mały bryg Hiszpański, Anna Marya, płynący z Majorki i wiozący ubogie familie, starcow, kobiety i dzieci, w liczbie 40 osob, do Meksyku, które tam chcą osiaść. Pozwoliłem mu wolno płynąć i korzystałem z tej okoliczności, oddając nań Hiszpańskich kapitanow, &c.

"D. 30 Stycznia znajdując się na wysokości Madery zaskoczył nas południowo-zachodni wiatr, który nas pod wyspy Azorskie zapędził. Nazajutrz przepłynęliśmy między San Miguel i Tercera około tych wysp. Pofrzegliśmy dwa statki, za którymi pobiegliśmy, ale cisza nie dozwoliła ich dognać. W wieczor po tej

ciszy nastąpił północno-wschodni wicher i niepodobna się byłona poprzeg kanału utrzymać. Nazajutrz znalazłem się o 40 mil od tych wysp.

"D. 2 Lutego spaliłem Angielski bryg, the Dobrige, który płynął z rzeki Plata z surowemi skorami.

"D. 4 Lutego znajdując się na przeciwko Corvo i Flores, ścigałem i opanowałem Angielski bryg, który z mąką przeznaczony był do Lizbony.

"D. 7 Lutego przymusił mnie znowu południowo-zachodni wiatr do zwinęcia żaglow i płynienia za wiatrem. Dla złego stanu, w jakim znajdowały się moje fregaty, musiałem przezorności środkow użyć. Na kilka dni pierwej doniosł mi kapitan fregaty Elby, iż iego wielki maszt pękł, ale wszystkich użyć sposobow dla naprawienia go i będzie mógł morze wytrzymać, byle mu tylko wicher żagli nie popsuł. Od tego czasu, ile mi tylko burze dozwolały, krążyłem na północ i południe, dla zaskoczenia powracającym z Ameryki okrętom; ale nie wiele mieliśmy chwil spokojnych. Pływaliśmy zawsze z zwinętymi żaglami. Nakoniec uadzwyczajny zachodni wiatr zapędził mnie do Breftu, gdzie dnia 15 Lutego o godzinie 2 po południu na kotwicy stanąłem.

"Przebiegłem w przeciągu półtrzecia miesiąca naywięcej uczęszczane okolice morza, a nigdzie nie widziałem żadnego wojennego nieprzyjacielskiego okrętu. Pasowałem się iedynie z wiatrem i burzą, które okropnie nasze okręty skotały; zadana nam pod przyładkiem S. Wincen tego ciągu, zniszczyła zupełnie mój plan krążenia. Spaliłem tylko 5 nieprzyjacielskich statkow, a wszystkie bogato wyta-

dowane. Zabrałem 72 jeńców.

"Kończę mój rapport najmilszym obowiązkiem doniesienia JW. Panu o gorliwości, wytrwałości i talentach kapitana fregaty Elby. Rzeczona fregata pomimo burzy trzymała się co noc w pobliżności fregaty Hortensyi i wszystkie moje rozkazy były z największą dokładnością i zręczniami obrotami dopełniane. Kapitan Desrotours doniósł mi, iż tyle jest kontent z officerow swoich, ile tylko być można. Officerowie Hortensyi służy J. C. K. Moi z wielką ochotą i gorliwością, równie jak kadeci morscy, których pomnożyłeś JW. Panie liczbę przed odpłynieniem; młodzież ta nabyła w czasie krótkiej podróży wiele doświadczenia. Opisowych naszych roku 1813 nie można od dawniejszych mytów, rozpoznać.

(Pod.) *La Hiale.*

Pisma tutejsze ogłosiły następujący wypis z raportu *Generała, Lefebvre*, dowódcy okręgu *Figueras do Generała Lamarque* pod d. 10 Lutego 1813.

Wczoraj około godziny 4tej z rana do 6000 Hiszpańskich rokoczanów, którzy na brzeg pod Gronay, powyżej góry, na której stoi zamek Bouton de Rosas, wysiedli i od rokoczanow z Rosas byli prowadzeni, wpadli między cytadelą i bramą Nro 2 do miaśta. Odwaliwszy zatarrassowany kamieniami otwor, weszli na rynek, gdzie znajdowała się straż główna i koszary grenadyerow. Żołnierz stojący na straży zawołał za zbliżeniem ich, kto idzie? Odpowiedziało *Fransya*. Ale widząc wiele ludzi idących ku sobie, zawołał do broni! Officer i kilku żołnierzy rzucili się na niego, i rzekli dosyć dobrze po francuzku: *Nię rob hatasu nic cł*

się nie stanie, ale waleczny ten żołnierz poznawszy nieprzyjaciela, krzyczał głośniejsz do brogi i natychmiast zabity został. Warta posłyszawszy głos walecznego tego żołnierza porwała broń i sztandart w bramie odwachu, którą około 100 ludzi otoczyło. Sierżant Barbe poszedł najpierwszy przeciw nieprzyjacielowi i trzy razy pchnięty został; za nim rzucił się żołnierz z bagnetem na Hiszpanow i odparli trzeci z nich pozostało śmiertelnie ranionych na placu boju. Gdy się to działo nadciągnęła druga nieprzyjacielska kolumna przez wąską ulicę komendanta placu do koszar, rozumiejąc, iż podejdzie grenadyerow; ale ci na pierwszy wystrzał pobudzili się i stał w koszarach pod bronią. Sierżant Franciszek Barbe, brat rannego, wyszedł na czele grenadyerow z koszar i został natychmiast w brzuch bagnetem pchnięty, równie jak dwóch grenadyerow; lecz waleczni ci ludzie nie zważając na swoje rany, uderzyli na nieprzyjaciela, będąc od kollegow wspartym, i odparli go, który na lep i na szyję uciekał do otworu, którym wszedł. Adjutant podofficer Jaquet, który był w swojej kwaterze opasany, strzelał ukawicznie do nieprzyjaciela, a gdy potrzebę francuzki patrol, wybiegł, poprowadził go przeciw Hiszpanom i znaczną im klęskę zadał. Kapitan Brunet, dowódca grenadyerow 86go pułku, wyskoczył z ganku swojego mieszkania na ulicę, stanął na czele swej kompanii i ścigał nieprzyjaciela aż za miaśto. Hiszpanie utracili wiele ludzi, a drogi któremi się cofali, zbryzgane krwią były. Nabierano wiele karabinow, bagnetow, ładunkow, kołpakow i zkrwawionych łachmanow. Nieprzyjaciel wsiadł w nietadze na szałki.

(Rzeczta arty. z Paryżaw Dodatku.)

DODATEK

DO N^{RO} 22

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 17 MARCA 1813 Roku WE SRODĘ

Z Drezna d. 1 Marca.

Minister spraw zewnętrznych, który po wyjeździe J. K. Mei pozostał tu jeszcze był, i Jenerał Gersdorf poiechali onegdaj do Plauen. Jenerał Langenau zastępuje w mieście naszym miejsce oflatniego. Francuzki poseł Baron Serra i całe ciało dyplomatyczne jeszcze tu bawią.

W przeszły piątek weszły tu dwa pułki jazdy. Sześć szwadronow pułku kirysserow gwardyi posłane zostały do Bautzen, dla zastonienia naszego miasta od podobnego napadu, iakiego doznał Berlin d. 20 Lutego. Pozostanie tu ieden szwadron jazdy, a reszta jazdy idzie za Królem do Plauen.

Korpus Jenerała Regnier, dla którego zamowione już były kwatery w naszym mieście, obrócił drogę swoją przez Rathenburg (w wyższej Luzacyi). W Lauban (między Lowenburgiem i Görlitz) pokazali się już kozacy; do Beeskowa (w niższej Luzacyi) weszła kolumna wojska Rossyyskiego.

Z Hajreita d. 26 Lutego.

Wczoray mieliśmy szczęście powitać tu część Królewsko Saskiego domu. Jego Królewiczowska Mość Xże Antoni, najstarszy brat N. Króla Saskiego, iego małżonka, siostra N. Cesarza Austryackiego, Xże Maxymilian, drugi brat Królewski, wraz z swoją małżonką i dziećmi, Xżna Marya Anna, siostra Królewska, wyiechali d. 22 Lutego z Drezna; pierwszy nocleg mieli w Chemnitz, drugi w Plauen, a wczoray przybyli tu i zaięchali do rządowego zamku. W orszaku wysokich tych osob znajduie się tajny Radca i W. Marszałek Margrabia Piatti, Jenerał Forell, Hrabina Lamberg, dama dworska, Baron Wessenberg i znaczny dwor. Wysocy goście, których niewiadomy tu pobyt, przechodzili się dziś rano po nabeżeństwie bez żadney okazałości po ulicach tuteyszego miasta; zadziwiony lud ich u przeymościa i ludzkościa szedł za niemi tłumami.

Z powodu zaczeniałacey się prenumeraty na nowy kwartał od 1go Kwietnia r. b. na Gazetę Krakowską, uprasza Redaktor teyże Gazety, aby życzący ją trzymać, raczyli się wcześniej zgłaszać.

Z Paryża d. 27 Lutego.

'Monitor pod d. 24 Lutego zawiera następującą

Kopią listu Jenerała Hamelinaye, naczelnika głównego sztabu wojska Katalonii, do Ministra woyny. Z Girony d. 14 Lutego.

JW. Panie! Jenerał Naczelný zlecił mi, abym JW. Panu doniósł, że w nocy z d. 10 na 11 b. m. 400 Hiszpanów wysiadło na język ziemi Estardit, na przeciwko wyspy Las Medas. Nieprzyjaciel mógł mieć zamiysł uderzenia na Torruella de Mongri, lub też podług wyznania jeńców nacięcia tylko drzewa dla wyspy, dosyć, iż szedł w gory w lewą ku Rokamore.

Szef bataliionu Tissot od głównego sztabu, dowodzący w tey części nadbrzeża, był wcześnie od Jenerała dywizyi Lamarque o poruszeniach nieprzyziaciela na morzu uwiadomiony; poszedł zatem do Torruella de Mongri i zgromadził tam 300 ludzi. Jak tylko dowiedział się ten officer o wylądowaniu nieprzyziaciela, którego liczbę podawał lud do 1500 ludzi, poszedł zaraz przeciw niemu na czele oddziału od 81go liniowego, kompanii woltýzerow od 88go pułku i 80 żandarmow. Gruba mgła przymuszała P. Tissota do czynienia w początkach osrożnych obrotoów i do rozpoczęcia potýczki tylko kilkunastu ludzmi, którzy odpartemi zostali; ale iak tylko rozeszła się mgła, dostrzegł istotney liczby Hiszpanow, uderzył żywo na nich, odparł ich i ścigał walcząc aż do brzegu morza, gdzie chociaż zastaniał ich ogień z dwoch okrętoów, w wielkim nieładzie wsiedli na statki; ogień ten nie był w stanie wstrzymać zapału naszych żołnierzy,

którzy 3 officerow i 60 żołnierzy przymusili do złożenia broni. Nieprzyziaciel zostawił wiele zabitych na placu boiu i kilkanaście ranionych w naszej mocy.

Jenerał naczelný poleca względem JW. Panu Szefa bataliionu Tissota, który okazał w tey rozprawie wiele męztwa i zréczności; kapitana Augenarda od 81go pułku; Porucznika Lauraine od 6go żandarmeryi bataliionu i Adjutanta podofficera od 11go liniowego pułku Petit, o których Jenerał Lamarque mowi, iż szczególnie się popisali. Mam honor bydź, &c.

(Pod.) *Jan Hamelinaye.*

Z Konstancyi d. 17 Lutego.

Z pewnego źródła odbieramy wiadomość o następującem smutnem zdarzeniu; Miaśto Iberlingen (o 2 godziny drogi stąd nad jeziorem Bodeńskim) spotyka w tey chwili wielkie nieszczęście. Od ośmiu dni potrzebno na niższych ulicach nad jeziorem, iż domy wchodzą w ziemię. Mieszkańcy zaczęli z swoiemi rzeczami uciekać; wczoray i dziś weszło kilkanaście domow w ziemię. Dziś kapucyński klasztor wszedł już 11 łokci w ziemię, i lękała się, iż za parę dni całe miaśto się zapadnie, ponieważ ma bydź wielka podziem gębia.

Z Strazburga d. 11 Lutego.

W mieście i okolicach naszych znajduje się bardzo wiele woyska, które poydą do Frankfortu,

Z Londynu d. 14 Lutego.

Podług listow z wyspy Jawy na początku Czerwca pisanych, Sułtan Diocicarta przybrał postać woienną przeciw naszemu woysku i odmowił hołdu rządowi Angielskiemu. D. 18 Czerwca zaczęły się

nieprzyjacielskie kroki między naszymi i jego wojskami. D. 19. Pułkownik Gilespie postanowił przypuścić szturm przeciw Diociocarta. Rozprawa stała się w krotce powszechną i po żywym odporze i znaczney z obu stron stracie opanowały wojska nasze to miasto. Syn Suttana utracił, iak mówią, w tey walce, która była bardzo zapalczywa, życie. Pułkownik Gilespie, dowódca wojsk Angielskich, jest w ramę ranny.

Od brzegów Menu d. 1. Marca.

Przez Moguncyą przeszło do 28 Lutego do Niemiec 40,000 Francuzkiej piechoty.

W Frankforcie nad Menem zakładają szpital wojskowy.

Kontyniensa Xiążąt ligi Reńskiej uzupełnione są z wielkim pospiechem.

Do Frankfortu przybyło znowu wiele nowego wojska Francuzkiego.

Dnia	7	8	9	10	11	12	13	Stopnie ciepła	† 6, 2
—	8	—	—	—	—	—	—	zimna	— 3, 6
—	9	—	—	—	—	—	—	—	— 4, 2
—	10	—	—	—	—	—	—	—	— 6, 2
—	11	—	—	—	—	—	—	—	— 6, 0
—	12	—	—	—	—	—	—	—	— 5, 8
—	13	—	—	—	—	—	—	—	— 5, 0

Dnia 15 i 16 Marca 1813

Cena zboż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
Korz: Przenicy	15 — 14	—	12 15	10 15
— Zyto	11 15 11	—	9 15	9 —
— Jęczmień	10 — 9 15	9 —	8 —	—
— Owsa	8 — 7 15	6 15	—	—
— Jagiel	28 — 26	— 24	— 22	—
— Grochu	23 — 21	— 19	— 18	—
— Rzepaku	30 — 28	— 27	—	—

D O N I E S I E N I A.

Uwiadomiony od Władz miejscowych, iż niektórzy Spekulanicy, a szczególniej Starozakonni wzbraniają się przyjmować monety Piemontskiej 20 i 10 soldowey, w kursie 20lu i 10ciu groszy polskich, tak, iak publicznej kassy w podatkach przyjmują, uznał za potrzebne do publiczney podać wiadomości, że zalecił wszystkim Władzom Policyjnym w Departamencie, ażeby każdego przyięcia w tey wartości monety Piemontskiej odmawiającego, do odpowiedzialności pociągnęły, i do przyięcia oney, mocą im dawa, zniewoliły. — Publiczność zaś ostrzega, aby każdy sprzedający, unikając nieprzyjemności, stał wyniknąć mogącej, do niniejszego urzędzenia stosować się chciał; — w celu zaś podania do każdego wiadomości, w Gazecie i Dzienniku Departamentowym, obwieszczenie to umieścić zalecił. — W Krakowie dnia 6go Marca 1813.

(Pod.) *Wodzicki, Prefekt.*

Wroński, S. J.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że d. 7 t. m. o godzinie 4tey po południu ukradziono konia Pocztowego z kamienicy pod znakiem złotego Karpia, czyli flamtąd wyszłego na ulicy złapano, i przytrzymano. — Ktoby go złapał albo sprawcę kradzieży zatrzymał, raczy się udać do tutejszego Krakowskiego Pocztamtu, a flamtąd czwartą część wartości tegoż konia odbierze. Pomieniony kon był ciemno gniady około 8 lat mający na czole i nozdrzu miał białe znamie, na ostatek u jedney pośledniej nogi także kopyto, wzrostu był miernego, i dosyć gruby. — Miał na sobie terlicę nową czarną skórą pokrytą i uzdę z kręconego rzemienia. — W Krakowie dnia 10 Marca 1813.

Zawiadomiam się niniejszym iż w dniu 24 b. m. i r. w Urzędzie Komory Celney w Krakowie od 4tey godziny rano 4 Centt. Kawy podług życzenia Licytujących częściami za gotową Courant monetę sprzedawane będą. Pretendentow więc do zakupienia

takowej na wyżej rzeczony Termin Komora zaprasza. — W Krakowie dnia 11go Marca 1813.

(Pod.) *Kisłowski. Strzelecki.*

Koczyk nowy, mocny, modny, ze wszystkiem wygodny, jest do sprzedania; zyczący go sobie kupić, udać się zechce do Murgrabiego domu 117 przy ulicy Grodzkiej sytuowanego; a przez tegoż okazanym będzie, i o cenie zawiadomienie nastąpi. W Krakowie dnia 4go Marca 1813.

We wsi Smardzowicach, w powiecie Olkuskim, departamencie Krakowskim, w nocy zd. 13 na 14 Marca r.b. wykradziono z stajni dworskiej dwa Zrebce, jeszcze niesiadane; jeden maści gniadey, drugi karey; oba mają na czole gwiazdki białe i lata iednakowe po trzecim roku. Ktoby one gdzie posrzegł lub dowiedział się onich, zechce dać znać do zamku Oycowskiego lub do kantoru Gazety Krakowskiej, a odbierze nagrodę przyzwoitą.

Urząd Wykonawczy przy Trybunale Handlowym Dep. Krakowskiego i Radomskiego uwiadomia publiczność, iż dnia 19 b. m. i r. o godzinie 9tej iz rana w domu Nr. 398 przy ulicy Żydowskiej tu w Krakowie, sprzedawane będą różne ruchomości, to jest: szory nowe na 4 konie, siedm sztuk adamaszku złotego, kocz poczworny, materji Francuzkiej złotem i srebrem wyrabianey sztuka iedna, marmurki białe, &c. i inne różne ruchomości. W Krakowie d. 16 Marca 1813.

Jan Kanty Kachinety, Komornik Tryb. Han. Dep. Krak. i Radom.

Sąd Policji Poprawczej obwodu Krakowskiego ma honor wezwać wszelkie władze cywilne i woyskowe, ażeby Jana Knapika rodem z Pruss ze wsi Krawarza do Raciborza należącego lat 45 i żonę Katarzynę bez dzietną mającego od woyska C. K. Austrjackiego od regimentu Xcia Szwarzenberga za abszytem uwolnionego o wyłtępek kradzieży obwinionego, z aresztu Sądu Policji prostej powiatu i miasta Krakowa oddziału Igo zbiegłego śledzić, i w razie przytrzymania tutaj dostawić kazać zechciały. — Tenże Jan Knapik jest wzrostu wysokiego, twarzy pociągłej chuderlawey, nosa długiego, włosów blond, oczow siwych, miał na sobie szary kamizelkę złotą, chustkę na szyi czarną i czapkę z czarnym baranem.

Od J. K. X. Mości Sądu Policji Poprawczej Obwodu Krakowskiego
Dnia 8go Marca 1813 roku.

Więckowski. Hoszowski. Michiński.

Sąd Policji Poprawczej Obwodu Krakowskiego ma honor wezwać niniejszym wszelkie Władze Cywilne i Woyskowe, ażeby Błażcia Stalmacha włościana wsi Dupic Powiatu Pileckiego, lat 48, żonę i dzieci mającego, o wyłtępek kradzieży obwinionego zbiegłego wysledzić i w przypadku schwymania iego, tutaj osobicie dostawić kazać zechciały. — Tenże Błażey Stalmach jest wzrostu więcey iak średniego, barczyty, blond, oczy siwe mający, bardzo ospowaty, wasy ma rzadkie, chodzi pochylto, palce u nog ma bardzo rozłożyste i krzywe po których na śladzie był poznany.

Od Jego K. X. Mości Sądu Policji Poprawczej Obwodu Krakowskiego dnia
8go Marca 1813 Roku.

Więckowski. Hoszowski. Michiński.

Opisanie Zbiegłego aresztanta Kryminalnego z roboty publiczney. Tenże nazwał się Wincentym Gruszeckiem, rodem z Zapki z Departamentu i Powiatu Lubelskiego, lat 39 mający, wzrostu wysokiego, twarzy pociągłej chudey szerokiey, oczow siwych, włosów blond, dużego chudego nosa, po aresztancu ubrany z głową ostrzyżoną. — Sąd Policji Poprawczej Obwodu Krakowskiego, wszelkie tak Woyskowe, iako też Cywilne Władze niniejszym uprzeymie wzywa, aby Wincentego Gruszeckiego, który jest rodem iak wyżej, pilnie śledzily, i iako zbiegłego więzania tu wproft odesłać rozkazać chciały.

Od Jego K. X. Mości Sądu Policji Poprawczej Obwodu Krakowskiego dnia
8go Marca 1813.

Więckowski, Hoszowski, Michiński.